

Erindringer — i øvrig til Overflod — give Oplysning om og bekræfte. Og der er kæmpet med stor Tapperhed mod Østerrigerne den 3. Februar ved Kongshøj og ved Jagel. Den følgende Dag, den 4. Februar, skriver den østerrigske Generalstabschef: Vi tro at være saa meget mere berettigede til at gøre opmærksom paa Vanskelighederne ved et Angreb paa Dannevirke med de ringe Midler, som staa til vor Raadighed, som de Kampe, der hidtil have været førte, tydelig have vist de danske Troppers haardnakkede Modstand og deres Artilleris Sikkerhed. — Men dette er noget andet end et Tilbagetog fra Dannevirke uden Sværds slag.

Saa nævnede det ærede Medlem Konferencen, som fandt Sted i London, og nævnede, at overfor visse Magters Bestræbelser for dog at give Danmark noget mødte vore Udsendinge sikre og med en saadan Paastand som denne, at vi havde endnu Dybbøl og Fredericia Befæstninger, saaledes at vi ikke kunde nøjes med mindre end vore oprindelige Krav. Dette er ikke og kan ikke være Tilfældet. Dybbøl, som for øvrig ingen Fæstning var, var falden den 18. April efter en langvarig Belejring og efter at have været udsat for en næsten daglig Beskydning i 14 Dage, fra 3.—17. April. Dybbøl faldt den 18. April, men Londoner-Konferencen holdt først sit første Møde den 25. April, altsaa en Uge efter; følgelig kunne vore Udsendinge ikke have henvist til, at vi endnu havde Dybbøls Fæstning. Hvis det havde været en Fæstning, hvis der havde været Tale om en Belejring, hvis Udfald og Varighed var tvivlsom, havde meget vistnok set anderledes ud. Men Forhandlingerne, som skulde føres paa Londoner-Konferencen, var netop trukne ud med velberaad Hu, for at Dybbøl først skulde falde, og Forhandlingerne derefter finde Sted. Jeg betvivler ogsaa, at det ærede Medlem har Ret, naar han siger, at de ligeledes henviste til Fredericia Fæstning, thi Fredericia Fæstning blev rømmet den 28. April, 3 Dage efter, at Konferencen holdt sit første Møde, og jeg tror ikke, at Konferencens Forhandlinger skred saa hurtigt frem, at de inden den 28. kunde have henvist til Fredericia Fæstning. Derfor siger jeg, at det ærede Medlems Argumentation paa det Omraade er urigtig. Vor uheldige Politik, — at den var uheldig, benægter vist ingen, — men tillige vore store Mangler i Krigsberedskabet var det, der skaffede os Tabene; og det, som derfor nu skulde siges til os, er: Lad os saavel med Hensyn til Krigsforbe-

redelsen som med Hensyn til vor Politik tage Erfaring af den drøje Lære, vi fik den Gang.

Det ærede Medlem har selvfølgelig Ret i, at man ikke skal stole for meget paa fremmed Hjælp. Men man kan dog ikke lade ude af Betragtning, at saavel England som Rusland som vel ogsaa andre Magter, hver for sig, have en stor Egeninteresse i Danmarks Bestaaen, saa at de ikke med deres gode Villie ville gaa med til at lade en tredie Magt være Herre over det. Det samme var ogsaa det ærede Medlem fra Højrup (Deuntze) inde paa i Gaar, og jeg skal blot tilføje, at naar til manges Undren Tyrkiet stadig væk oprettholdes som en selvstændig Stat, er det selvfølgelig ikke for Tyrkiets egen Skyld, men ligger i, at Tyrkiet er Vogter af Dardanellerne, Udløbet fra Sortehavet. Det er rigtigt, at Tyskland efter Krigen fik Kielerhavn, hvad det sigtede mod, men det maa ogsaa tages i Betragtning, at de Magter, som ved deres Holdning gik ind derpaa, bittert have fortrudt dette som en stor Fejl.

Men saa sagde det ærede Medlem en Ting, som i højeste Grad har forundret mig; det er dette, han talte om, hvad der muligvis kunde være Anledning til Krigen i 1864, idet han sagde, at der var vi maaske ikke ganske uskyldige, og nævnede saa det bekendte Sprogskript, om hvilket han sagde, at det egentlig paalagde noget lignende, som nu gøres gældende fra Tysklands Side i vore Dage. Denne Paastand maa paa det bestemteste og skarpeste tilbagevises, denne Paastand er oftere fremsat fra tysk Side og altid fra dansk Side bestemt tilbagevist. Sprogskriptet, som gav de danske Landsdele dansk Sprog, de tyske Egne tysk Sprog og de blandede Egne blandet Sprog, kan aldrig sammenlignes med det tyske Magtsprog, som nu stænger Modersmaalet helt ude fra Skolerne i Nordslesvig. Aldrig! En Fremsettelse af saadanne Udtalelser her i Rigsdagen burde ikke ske, uden at der var gaaet den nøjeste Undersøgelse og Overvejelse forud for deres Fremsettelse. Og naar dernæst det ærede Medlem nævnede, at hvad der vistnok fik Bageret til at flyde over, var 18.-November-Forfatningen, saa vil jeg dertil sige: Ja, det er utvivlsomt, at vor afdøde Konge saa rigtigt, da han længe vægrede sig ved at underskrive denne Forfatning. Og det er jo velkendt, at Kongen satte i allerhøjeste Grad sin Popularitet paa Spil ved sin lange Vægning ved at underskrive denne Forfatning. Men imidlertid maa